

Saar is somber. Dat kun je zien aan haar oortjes die naar beneden hangen. En aan haar staartje dat niet kwispelen wil. Ook niet als ze het probeert. Popje tilt Saar's kin op. 'Kan ik je ergens mee helpen?'

Popje helpt Saar met het schrijven van een brief aan Bianca. Saar verlangt zo naar haar en vraagt of ze komt logeren. Dat is gezellig! Maar wordt de logeerpartij wel zo leuk als iedereen denkt?

VERA de Muis

Marjolein Bastin

Een Vier Windstreken Prentenboek

Vera de Muis en haar vriendjes

Saar loopt weg

Marjolein Bastin

VERA de Muis

Vera de Muis en haar vriendjes
Saar loopt weg

Marjolein Bastin

VERA de Muis

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

© 2014 De Vier Windstreken, Rijswijk
Tekst en illustraties van Marjolein Bastin
Alle rechten voorbehouden.
NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 093 2

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Vera de Muis en haar vriendjes Saar loopt weg

Marjolein Bastin

Saar is somber. Dat kun je zien aan haar oortjes, die naar beneden hangen. En aan haar startje dat niet kwispelen wil. Ook niet als ze het probeert. 'Ach Saar, wat is er?'

Popje tilt Saar's kin op. 'Kan ik je ergens mee helpen?' 'Ik weet het niet,' zucht Saar, 'het is een beetje moeilijk. Zeker als je hond bent, want honden kunnen nu eenmaal niet schrijven.' Popje heeft geen idee wat Saar nu dwars zit... 'Weet je,' zegt Saar, 'ik verlang zo naar Bianca. Ze is al zó lang niet meer hier geweest. Het liefst zou ik haar een brief schrijven en vragen of ze komt logeren. Maar ja...'

'Bof jij even dat ik je vriendinnetje ben,' zegt Popje, 'want ik ben iemand die toevallig heel goed in brieven schrijven is!' Saar ziet er ineens niet meer zo droevig uit, haar oortjes gaan weer omhoog als Popje het postpapier en de pen pakt. 'Zou het genoeg zijn als ik gewoon vraag of ze gauw komt?' 'Tuurlijk,' zegt Saar en ze kwispelt, 'hoe eerder hoe beter. Maar als je bij P.S. komt, vraag dan of ze een bot uit de stad meeneemt!'

Even leek het alsof Vera niet zo blij was dat Saar Bianca uitgenodigd had. Maar toen ze het uitlegde, snapte iedereen het maar al te goed: dat wordt meehelpen! 'Kom jongens, HELPEN! Allemaal pootjes uit de mouwen!'

'Weet je,' legt Vera uit, 'als Bianca komt, zie ik ons blauwe huisje ineens met andere ogen. Met Bianca's ogen. En plotseling vind ik dat mevrouw spin, die mijn vriendin is, zulke slordige webben weeft in de hoeken van mijn plafond. Ik wil ze weghalen. En de boerenkool die ik wilde maken voor morgen, lijkt ineens zo simpel. Bianca en stampot...'

En de ramen, waar ik gisteren alles nog zo duidelijk door kon zien, lijken ineens zo mistig. En ik zie dat ons blauwe dekbedje zo vaal geworden is en er piepen veertjes doorheen... en ik kan haar sherryglas nergens meer vinden – en de keukenkastjes moeten nodig een beurt hebben. O help, o help!'

Ik kan maar beter even uit de buurt blijven, denkt Popje. 'Oei,' fluistert Saar – 'wat heb ik aangericht? Laat ik maar gauw verdwijnen... ik denk dat ik Bianca vast tegemoet ga. Wedden dat ze al op weg is?'

Al na een half uurtje ziet Saar Bianca aankomen, een klein rood stipje in de verte.
Ze neemt een geweldige spurt en springt even later blij tegen haar op. Wat is ze toch mooi!

'Oooh schatje! Zoen, zoen! Lekker hondebeestje van me, zoen, zoen!
Wat lief van je om me uit te nodigen! Zoen! Geef eens een pootje aan tante Bianca!?!'
'Eén pootje? Waf, ik kan er wel tien geven! Of honderd!' En een lekkere lik zo hier en daar!
Ach, wat fijn dat ze er weer is.

Samen lopen ze over het grote veld naar het blauwe huisje. Bianca kijkt eens naar haar rode jurk
– die nu wel erg vies is... 'Daar weet ik wel wat op,' blaft Saar blij, 'laat mij maar eventjes mijn
gang gaan!' En ze begint weer te springen...

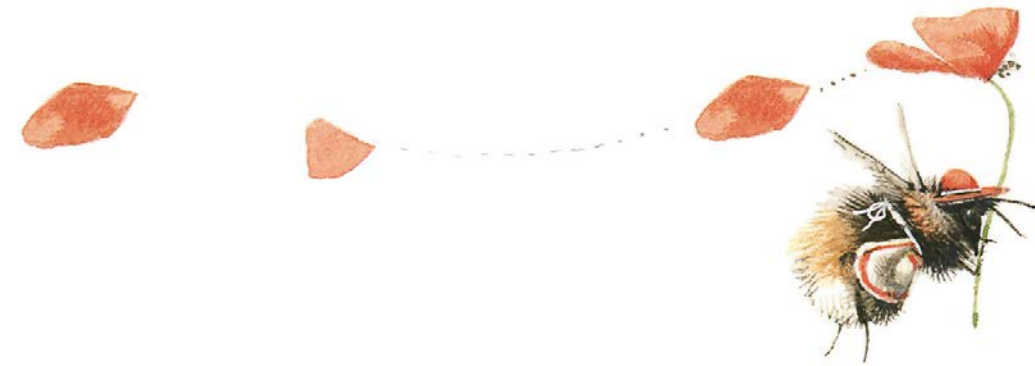
Vera is nog druk aan het schrobben als ze Bianca aan ziet komen met Saar. 'Vóórdat ik jullie ga zoenen jongens,' zegt Bianca geheimzinnig... 'hoe vinden jullie mijn jurk??'

'Eééénig!' roept Vera, 'dat is nou typisch iets voor de stad! Zoiets vind je hier niet in het bos.' Bianca geeft Saar een knipoog. 't Was best moeilijk,' zegt Saar, 'om het patroon er regelmatig op te springen, het zijn modderpoten, zie je.'

Fritsje telt snel de koffers en tassen die Bianca meesleept... Wat zou er deze keer weer inzitten? Hij verheugt zich bij voorbaat al op de natte rumcake.

'Ik wil ook, ik wil ook,' zeurt het Lieveheersbeest. 'mijn stippeltjes zijn zo saai.' Saar kwispelt trots. Wat is het toch goed dat er honden met modderpoten bestaan.

Frits heeft het er maar moeilijk mee: in plaats van dat Bianca mee naar binnen gaat en gauw de cadeautjes geeft, rent ze verdorie de bloemenwei in! Helemaal door het dolle. 'Wat heerlijk, wat verrukkelijk kinderen,' jubelt ze over haar schouder, 'ik ga eens fantastisch bijkomen van al het tumult uit de stad! Komkommermaskertjes! Groene thee! Modderbad! Een week lang geen kunstmatige zoet- en smaakstoffen! En alles rechtstreeks uit de koe! Gezonde sla met luizen uit Vera's moestuin! Joehoeoeoeoe!!!'

Frits zet de koffer en de tassen maar vast binnen. 't Ziet er veelbelovend uit... Veel pakjes met strikken... Hij voelt er voorzichtig aan... zachte en harde pakjes. Veel te veel plakband.

Hij kijkt eens naar buiten. Schiet ze nou nooit op? 'Bianca!' roept hij tenslotte; 'de thee staat koud te worden!' En hij gaat gauw naar de keuken om water op te zetten.